

**EUROOPA LIIDU LEPINGU
KONSOLIDEERITUD VERSIOON**

PREAMBUL

TEMA MAJESTEET BELGLASTE KUNINGAS, TEMA MAJESTEET TAANI KUNINGANNA, SAKSAMAA LIITVABARIIGI PRESIDENT, KREEKA VABARIIGI PRESIDENT, TEMA MAJESTEET HISPAANIA KUNINGAS, PRANTSUSE VABARIIGI PRESIDENT, IIRIMAA PRESIDENT, ITAALIA VABARIIGI PRESIDENT, TEMA KUNINGLIK KÕRGUS LUKSEMBURGI SUURHERTSOG, TEMA MAJESTEET MADALMAADE KUNINGANNA, PORTUGALI VABARIIGI PRESIDENT, TEMA MAJESTEET SUURBRITANNIA JA PÕHJA-IIRI ÜHENDKUNINGRIIGI KUNINGANNA, ⁽¹⁾

OTSUSTANUD märkida uut etappi Euroopa integratsiooniprotsessis, mida alustati Euroopa ühenduste asutamisega,

SAADES INNUSTUST Euroopa kultuurilisest, religioosset ja humanistlikust pärandist, millest on kasvanud välja inimeste puutumatute ja võõrandamatute õiguste universaalsed põhiväärtused, vabadus, demokraatia, võrdõiguslikkus ja õigusriigi põhimõte;

MEELDE TULETADES Euroopa kontinendi jagatuse lõpetamise ajaloolist tähtsust ja vajadust luua kindel alus tuleviku Euroopa ülesehitamisele,

KINNITADES oma ustavust vabaduse ja demokraatia põhimõtetele, inimõiguste ja põhivabaduste ning õigusriigi põhimõtete austamist,

KINNITADES oma ustavust sotsiaalsetele põhiõigustele, nagu need on määratletud 18. oktoobril 1961 Torinos allakirjutatud Euroopa sotsiaalharta ja ühenduse 1989. aasta hartas töötajate sotsiaalsete põhiõiguste kohta,

SOOVIDES süvendada oma rahvaste vahelist solidaarsust, samal ajal austades nende ajalugu, kultuuri ja traditsioone,

SOOVIDES veelgi tõhustada institutsioonide demokraatlikku ja tõhusat toimimist, selleks et võimaldada neil ühtses institutsioonilises raamistikus paremini ellu viia neile antud ülesandeid,

OTSUSTANUD saavutada oma rahvamajanduste tugevnemise ja vastastikuse lähenemise ning asutada majandus- ja rahaliidu, mis käesoleva lepingu ja Euroopa Liidu toimimise lepingu sätete kohaselt hõlmab ka ühtset ja stabiilset raha,

OTSUSTANUD seoses siseturu väljakujundamise ning ühtekuuluvuse ja keskkonnakaitse tugevdamisega ja säästva arengu põhimõtet järgides edendada oma rahvaste majanduslikku ja sotsiaalset progressi ning rakendada poliitikat, mis tagaks, et majandusliku integratsiooni edusammudega kaasneks rööbitine progress muudes valdkondades,

⁽¹⁾ Bulgaaria Vabariik, Tšehhi Vabariik, Eesti Vabariik, Küprose Vabariik, Läti Vabariik, Leedu Vabariik, Ungari Vabariik, Malta Vabariik, Austria Vabariik, Poola Vabariik, Rumeenia, Sloveenia Vabariik, Slovaki Vabariik, Soome Vabariik ja Rootsi Kuningriik said Euroopa Liidu liikmeteks hiljem.

OTSUSTANUD kehtestada oma riikide kodanikele ühtse kodakondsuse,

OTSUSTANUD rakendada ühist välis- ja julgeolekupoliitikat, mis hõlmab järk-järgult kujundatavat ühist kaitsepoliitikat, mis vastavalt artikli 42 sätetele võib viia ühiskaitseni, ning niiviisi tugevdada Euroopa identiteeti ja sõltumatust rahu, julgeoleku ja progressi soodustamiseks Euroopas ja kogu maailmas,

OTSUSTANUD hõlbustada isikute vaba liikumist, samal ajal tagades oma rahvaste ohutuse ja julgeoleku, luues kooskõlas käesoleva lepingu ja Euroopa Liidu toimimise lepingu sätetega vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala,

OTSUSTANUD jätkata sellise üha tihedama Euroopa rahvaste liidu loomist, kus otsuseid tehakse kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega nii kodanikulähedaselt kui võimalik,

PIDADES SILMAS edasisi samme, mis tuleb astuda Euroopa integratsiooni edendamiseks,

ON OTSUSTANUD asutada Euroopa Liidu ja sel eesmärgil nimetanud oma täievolilisteks esindajateks:

(täievoliliste esindajate nimekirja ei esitata)

KES, olles esitanud oma kehtivaks ja vormikohaseks tunnistatud täisvolitused, on kokku leppinud järgmises.

I JAOTIS ÜHISSÄTTED

Artikkel 1

(endine EL lepingu artikkel 1) ⁽¹⁾

Käesoleva lepinguga asutavad KÕRGED LEPINGUOSALISED omavahelise EUROOPA LIIDU, edaspidi nimetatud „liit”, millele liikmesriigid annavad pädevuse oma ühiste eesmärkide saavutamiseks.

Käesolev leping tähistab uut etappi Euroopa rahvaste üha tihedama liidu loomises, kus otsused tehakse nii avalikult kui võimalik ja nii kodanikulähedaselt kui võimalik.

Liidu aluseks on käesolev leping ja Euroopa Liidu toimimise leping (edaspidi „aluslepingud”). Neil kahel lepingul on samaväärne õigusjõud. Liit asendab Euroopa Ühenduse ja on selle õigusjärglane.

⁽¹⁾ Käesolev viide on kõigest indikatiivse tähendusega. Täpsem info on esitatud vastavustabelites, kus on toodud aluslepingute senine ja uus numeratsioon.

Artikkel 2

Liit rajaneb sellistel väärtustel nagu inimväärikuse austamine, vabadus, demokraatia, võrdsus, õigusriik ja inimõiguste, kaasa arvatud vähemuste hulka kuuluvate isikute õiguste austamine. Need on liikmesriikide ühised väärtused ühiskonnas, kus valitsevad pluralism, mittediskrimineerimine, sallivus, õiglus, solidaarsus ning naiste ja meeste võrdõiguslikkus.

Artikkel 3

(endine EL lepingu artikkel 2)

1. Liidu eesmärk on edendada rahu, oma väärtusi ja oma rahvaste hüvangut.
 2. Liit moodustab oma kodanikele vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva sisepiirideta ala, kus isikute vaba liikumine on tagatud koos välispiirikontrolli, varjupaiga ja sisserändega ning kuritegevuse ennetamise ja selle vastu võitlemisega seotud asjakohaste meetmete rakendamisega.
 3. Liit rajab siseturu. Liit taotleb Euroopa säästvat arengut, mis põhineb tasakaalustatud majanduskasvul, hindade stabiilsusel ja kõrge konkurentsivõimega sotsiaalsel turumajandusel, mille eesmärk on saavutada täielik tööhõive ja sotsiaalne progress, samuti kõrgetasemelisel keskkonnakaitsel ja keskkonna kvaliteedi parandamisel. Liit edendab teaduse ja tehnoloogia arengut.
- Liit võitleb sotsiaalse tõrjutuse ja diskrimineerimise vastu ning edendab sotsiaalset õiglust ja kaitset, naiste ja meeste võrdõiguslikkust, põlvkondade solidaarsust ja lapse õiguste kaitset.
- Liit edendab majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust ja liikmesriikide vahelist solidaarsust.
- Liit austab oma rikkalikku kultuurilist ja keelelist mitmekesisust ning tagab Euroopa kultuuripärandi kaitse ja arendamise.
4. Liit rajab majandus- ja rahaliidu, mille rahaühik on euro.
 5. Suhetes maailmaga kaitseb ja edendab liit oma väärtusi ja huve ning aitab kaasa oma kodanike kaitsele. Ta toetab rahu, turvalisust, maailma säästvat arengut, rahvaste solidaarsust ja vastastikust austust, vaba ja ausat kaubandust, vaesuse kaotamist ning inimõiguste, eriti lapse õiguste kaitset, samuti rahvusvahelise õiguse ranget järgimist ja arendamist, sealhulgas ÜRO põhikirja põhimõtete austamist.
 6. Oma eesmärkide järgimiseks rakendab liit asjakohaseid vahendeid vastavalt pädevusele, mis talle aluslepingutega antakse.

Artikkel 4

1. Vastavalt artiklile 5 kuulub pädevus, mida aluslepingutega ei ole liidule antud, liikmesriikidele.
2. Liit austab liikmesriikide võrdsust aluslepingute ees ning nende rahvuslikku identiteeti, mis on omane nende poliitilistele ja põhiseaduslikele põhistruktuuridele, sealhulgas piirkondlikule ja kohalikule omavalitsusele. Liit austab riigi põhifunktsioone, sealhulgas riigi territoriaalse terviklikkuse tagamist, avaliku korra säilitamist ja riigi julgeoleku kaitsmist. Eelkõige riigi julgeolek jääb iga liikmesriigi ainuvastutusse.
3. Kooskõlas lojaalse koostöö põhimõttega abistavad liit ja liikmesriigid täielikus vastastikuses austuses üksteist aluslepingutest tulenevate ülesannete täitmisel.

Liikmesriigid kasutavad kõiki asjakohaseid üld- või erimeetmeid, et tagada aluslepingutest või liidu institutsioonide õigusaktidest tulenevate kohustuste täitmine.

Liikmesriigid aitavad kaasa liidu ülesannete täitmisele ja hoiduvad kõigist meetmetest, mis võiksid ohustada liidu eesmärkide saavutamist.

Artikkel 5

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 5)

1. Liidu pädevuse piire reguleerib pädevuse andmise põhimõte. Liidu pädevuse kasutamist reguleerib subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõte.
2. Kooskõlas pädevuse andmise põhimõttega tegutseb liit aluslepingutes seatud eesmärkide saavutamiseks talle liikmesriikide poolt aluslepingutega antud pädevuse piires. Pädevus, mida aluslepingutega ei ole liidule antud, kuulub liikmesriikidele.
3. Valdkondades, mis ei kuulu liidu ainupädevusse, võtab liit kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega meetmeid ainult niisuguses ulatuses ja siis, kui liikmesriigid ei suuda riigi, piirkonna või kohalikul tasandil piisavalt saavutada kavandatava meetme eesmärke, kuid kavandatud meetme ulatuse või toime tõttu saab neid paremini saavutada liidu tasandil.

Liidu institutsioonid kohaldavad subsidiaarsuse põhimõtet vastavalt protokollile subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta. Riikide parlamendid tagavad subsidiaarsuse põhimõtte järgimise protokollis sätestatud korra kohaselt.

4. Kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega ei või liidu meetme sisu ega vorm minna aluslepingute eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

Liidu institutsioonid kohaldavad proportsionaalsuse põhimõtet vastavalt protokollile subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta.

Artikkel 6

(endine EL lepingu artikkel 6)

1. Liit tunnustab 7. detsembri 2000. aasta Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, nagu seda on kohandatud 12. detsembril 2007. aastal Strasbourgis, sätestatud õigusi, vabadusi ja põhimõtteid, millel on aluslepingutega võrreldes samaväärne õigusjõud.

Harta sätted ei laienda mingil viisil liidu pädevust, mis on määratletud aluslepingutega.

Hartas esitatud õigusi, vabadusi ja põhimõtteid tõlgendatakse vastavalt harta VII jaotise üldsätetele, mis reguleerivad selle tõlgendamist ja kohaldamist, võttes nõuetekohaselt arvesse hartas osutatud selgitusi, milles on esitatud asjaomaste sätete allikad.

2. Liit ühineb Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga. Sellega ühinemine ei mõjuta liidu pädevust, mis on määratletud aluslepingutega.

3. Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga tagatud ja liikmesriikide ühistest põhiseaduslikest tavadest tulenevad põhiõigused on liidu õiguse üldpõhimõtted.

Artikkel 7

(endine EL lepingu artikkel 7)

1. Nõukogu võib ühe kolmandiku liikmesriikide, Euroopa Parlamendi või Euroopa Komisjoni põhjendatud ettepaneku alusel ja pärast Euroopa Parlamendilt nõusoleku saamist oma liikmete neljaviiendikulise hääleteenamusega järeldada ilmset ohtu, et mõni liikmesriik rikub oluliselt artiklis 2 osutatud väärtusi. Enne sellise järelduse tegemist kuulab nõukogu kõnealuse liikmesriigi ära ja võib sama korra kohaselt otsustades anda talle soovitusi.

Nõukogu kontrollib korrapäraselt, kas sellise järelduse tegemisel aluseks olnud põhjused kehtivad endiselt.

2. Euroopa Ülemkogu võib ühe kolmandiku liikmesriikide või Euroopa Komisjoni ettepaneku põhjal ning pärast Euroopa Parlamendilt nõusoleku saamist ühehäälselt teha järelduse, et mõni liikmesriik rikub oluliselt ja jätkuvalt artiklis 2 osutatud väärtusi, olles enne seda kutsunud asjaomast liikmesriiki üles esitama oma seisukohta.

3. Kui rikkumine on lõike 2 alusel kindlaks tehtud, võib nõukogu kvalifitseeritud hääleteenamusega teha otsuse peatada teatavad õigused, mis tulenevad aluslepingute kohaldamisest kõnealuse liikmesriigi suhtes, sealhulgas peatada selle liikmesriigi valitsuse esindaja hääleõiguse nõukogus. Seda tehes võtab nõukogu arvesse sellise peatamise võimalikke tagajärgi füüsiliste ja juriidiliste isikute õigustele ja kohustustele.

Kõnealuse liikmesriigi aluslepingute järgsed kohustused on sellele riigile jätkuvalt siduvad.

4. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega teha hiljem otsuse lõike 3 alusel võetud meetmeid muuta või need kehtetuks tunnistada, kui nende kehtestamise tinginud olukord muutub.

5. Käesoleva artikli kohaldamisel Euroopa Parlamendis, Euroopa Ülemkogus ja nõukogus kasutatav hääletamise kord määratakse kindlaks Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 354.

Artikkel 8

1. Liit arendab naabruses asuvate riikidega privilegeeritud suhteid, mille eesmärk on luua heaolu ja heanaaberlikkuse ala, mis rajaneb liidu väärtustel ja mida iseloomustavad koostööl põhinevad tihedad rahumeelsed suhted.

2. Liit võib lõikes 1 osutatud eesmärgil sõlmida asjaomaste riikidega erilepinguid. Need lepingud võivad sisaldada vastastikuseid õigusi ja kohustusi ning võimaldada ühistegevust. Nende rakendamise suhtes peetakse korrapäraseid konsultatsioone.

II JAOTIS

SÄTTED DEMOKRAATIA PÕHIMÕTETE KOHTA

Artikkel 9

Liit järgib kogu oma tegevuses oma kodanike võrdsuse põhimõtet, mille kohaselt kohtlevad liidu institutsioonid, organid ja asutused kodanikke võrdselt. Iga isik, kellel on mõne liikmesriigi kodakondsus, on liidu kodanik. Liidu kodakondsus täiendab, kuid ei asenda liikmesriigi kodakondsust.

Artikkel 10

1. Liit toimib esindusdemokraatia alusel.

2. Kodanikud on liidu tasandil otseselt esindatud Euroopa Parlamendis.

Liikmesriike esindavad Euroopa Ülemkogus nende riigipead või valitsusjuhid ja nõukogus nende valitsused, kes ise annavad demokraatlikult aru kas oma riikide parlamentidele või kodanikele.

3. Igal kodanikul on õigus osaleda liidu demokraatias. Otsused tehakse nii avalikult ja nii kodanikulähedaselt kui võimalik.

4. Euroopa tasandi erakonnad aitavad kaasa euroopaliku poliitilise teadvuse kujundamisele ja liidu kodanike tahte väljendamisele.

Artikkel 11

1. Institutsioonid annavad kodanikele ja esindusühendustele sobival viisil võimaluse teha teatavaks ja vahetada avalikult oma seisukohti liidu tegevuse kõigis valdkondades.
2. Institutsioonid peavad esindusühenduste ja kodanikuühiskonnaga avatud, läbipaistvat ja korrapärast dialoogi.
3. Euroopa Komisjon korraldab asjassepuutuvate isikutega laiapõhjalisi konsultatsioone, et tagada liidu meetmete järjekindlus ja läbipaistvus.
4. Vähemalt miljon kodanikku märkimisväärsest arvust liikmesriikidest võivad kutsuda Euroopa Komisjoni üles esitama talle antud volituste piires asjakohase ettepaneku küsimustes, mille suhtes kodanike arvates on vaja aluslepingute rakendamiseks vastu võtta liidu õigusakt.

Sellise kodanikualgatuse esitamise kord ja tingimused määratakse kindlaks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 24 esimese lõigu kohaselt.

Artikkel 12

Riikide parlamendid aitavad aktiivselt kaasa liidu nõuetekohasele toimimisele:

- a) saades teavet liidu institutsioonidelt ja lastes endale edastada liidu seadusandlike aktide eelnõusid vastavalt protokollile riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus;
- b) kandes hoolt selle eest, et subsidiaarsuse põhimõttest peetakse kinni vastavalt subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamist käsitlevas protokollis sätestatud korrale;
- c) osaledes vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 70 liidu asjaomase valdkonna poliitika rakendamise hindamise mehhanismides vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala raamistikus ning osaledes vastavalt nimetatud lepingu artiklitele 88 ja 85 poliitilises järelevalves Eurooli tegevuse üle ja Eurojusti tegevuse hindamises;
- d) osaledes aluslepingute läbivaatamise menetlustes vastavalt käesoleva lepingu artiklile 48;
- e) saades teavet liitu astumise avaldustest vastavalt käesoleva lepingu artiklile 49;
- f) osaledes koos Euroopa Parlamendiga riikide parlamentide vahelises koostöös vastavalt protokollile riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus.

III JAOTIS

SÄTTED INSTITUTSIOONIDE KOHTA

Artikkel 13

1. Liidu käsutuses on institutsiooniline raamistik, mille eesmärk on edendada liidu väärtusi, taotleda liidu eesmärke, teenida liidu, selle kodanike ja liikmesriikide huve ning tagada liidu poliitika ja meetmete kooskõla, tõhusus ning järjepidevus.

Liidul on järgmised institutsioonid:

- Euroopa Parlament;
- Euroopa Ülemkogu;
- nõukogu;
- Euroopa Komisjon (edaspidi nimetatud „komisjon”);
- Euroopa Liidu Kohus;
- Euroopa Keskpank;
- kontrollikoda.

2. Iga institutsioon tegutseb talle aluslepingutega antud volituste piires ning vastavalt nendes sätestatud korrale, tingimustele ja eesmärkidele. Institutsioonid on omavahelises koostöös üksteise suhtes lojaalsed.

3. Euroopa Keskpanka ja kontrollikoda käsitlevad sätted ning teisi institutsioone käsitlevad üksik- asjalikud sätted on esitatud Euroopa Liidu toimimise lepingus.

4. Euroopa Parlamenti, nõukogu ja komisjoni abistavad nõuandva pädevusega majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komitee

Artikkel 14

1. Euroopa Parlament täidab koos nõukoguga seadusandja ja eelarve kinnitaja ülesandeid. Ta täidab vastavalt aluslepingutes ettenähtud tingimustele poliitilise kontrolli ja konsulteerimise funktsiooni. Parlament valib komisjoni presidendi.

2. Euroopa Parlament koosneb liidu kodanike esindajatest. Nende arv ei ole suurem kui seitsesada viiskümmend, millele lisandub president. Kodanike esindatus on kahanevalt proportsionaalne, alamääraks on kuus liiget liikmesriigi kohta. Ükski liikmesriik ei saa üle üheksakümne kuue koha.

Euroopa Ülemkogu võtab ühehäälselt Euroopa Parlamendi algatusel ja nõusolekul vastu otsuse Euroopa Parlamendi koosseisu kohta, austades esimeses lõigus osutatud põhimõtteid.

3. Euroopa Parlamendi liikmed valitakse viieaastaseks tähtajaks otsestest ja üldistel valimistel vaba ja salajase hääletuse teel.

4. Euroopa Parlament valib oma liikmete hulgast presidendi ja juhatuse.

Artikkel 15

1. Euroopa Ülemkogu annab liidule selle arenguks vajaliku tõuke ning määratleb selle üldised poliitilised sihid ja prioriteedid. Ülemkogu ei toimi seadusandjana.

2. Euroopa Ülemkogu koosneb liikmesriikide riigipeadest või valitsusjuhtidest koos ülemkogu eesistuja ja komisjoni presidendiga. Ülemkogu töös osaleb liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja.

3. Euroopa Ülemkogu tuleb kokku kaks korda poole aasta jooksul oma eesistuja kutsel. Kui päevakord seda nõuab, võivad Euroopa Ülemkogu liikmed otsustada kasutada igaüks ministri abi ning komisjoni president komisjoni liikme abi. Kui olukord seda nõuab, kutsub eesistuja kokku Euroopa Ülemkogu erakorralise kohtumise.

4. Kui aluslepingud ei näe ette teisiti, teeb Euroopa Ülemkogu oma otsused konsensuse alusel.

5. Euroopa Ülemkogu valib oma eesistuja kvalifitseeritud häälteenamusega kahe ja poole aasta pikkuseks ametiajaks; teda võib ühe korra tagasi valida. Takistuse või tõsise üleastumise korral võib Euroopa Ülemkogu tema mandaadi sama korra kohaselt lõpetada.

6. Euroopa Ülemkogu eesistuja:

- a) juhatab ja suunab ülemkogu tööd,
- b) tagab koostöös komisjoni presidendiga ja üldasjade nõukogu töö alusel ülemkogu töö ettevalmistamise ja järjepidevuse,
- c) püüab kaasa aidata ühtekuuluvuse ja konsensuse saavutamisele Euroopa Ülemkogus,
- d) esitab pärast iga Euroopa Ülemkogu kohtumist Euroopa Parlamendile aruande.

Euroopa Ülemkogu eesistuja tagab oma tasandil ja oma ametikohal liidu esindamise välissuhete ühist välis- ja julgeolekupoliitikat puudutavates küsimustes, ilma et see piiraks liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja volitusi.

Euroopa Ülemkogu eesistuja ei või olla riigiametis.

Artikkel 16

1. Nõukogu täidab koos Euroopa Parlamendiga seadusandja ja eelarve kinnitaja ülesandeid. Tal on vastavalt aluslepingutega sätestatud tingimustele poliitika kujundamise ja koordineerimise funktsioonid.

2. Nõukogu koosneb kõigi liikmesriikide esindajatest ministri tasandil, kellel on asjaomase liikmesriigi hääleõigus ja volitus võtta valitsust siduvad kohustusi.

3. Kui aluslepingud ei näe ette teisiti, teeb nõukogu oma otsused kvalifitseeritud häälteenamusega.

4. Alates 1. novembrist 2014 määratletakse kvalifitseeritud häälteenamust nõukogu liikmete vähemalt 55 %-lise häälteenamusena, mille moodustavad vähemalt 15 liiget tingimusel, et nad esindavad liikmesriike, mille elanikkond moodustab kokku vähemalt 65 % liidu elanikest.

Blokeerivas vähemuses peab olema vähemalt neli nõukogu liiget, ilma milleta loetakse saavutatuks kvalifitseeritud häälteenamus.

Muud kvalifitseeritud häälteenamust käsitlevad tingimused sätestatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 238 lõikes 2.

5. Üleminekusätted kvalifitseeritud häälteenamuse kohta, mida kohaldatakse kuni 31. oktoobrini 2014, ja sätted, mida kohaldatakse 1. novembrist 2014 kuni 31. märtsini 2017, määratakse kindlaks üleminekusätete protokollis.

6. Nõukogu koguneb eri koosseisudes, mille loetelu võetakse vastu Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 236 kohaselt.

Üldasjade nõukogu tagab nõukogu eri koosseisude töö järjepidevuse. Üldasjade nõukogu valmistab ette Euroopa Ülemkogu kohtumised ja tagab ülemkogul kokkulepitud meetmete elluviimise järelevalve koostöös Euroopa Ülemkogu eesistuja ning komisjoniga.

Välisasjade nõukogu töötab välja Euroopa Ülemkogu kindlaks määratud strateegiliste suuniste põhjal liidu välistegevuse ning tagab liidu tegevuse järjepidevuse.

7. Liikmesriikide valitsuste alaliste esindajate komitee vastutab nõukogu töö ettevalmistamise eest.

8. Seadusandlike aktide eelnõude arutamisel ja hääletamisel on nõukogu istungid avalikud. Sel eesmärgil jagatakse iga nõukogu istung kaheks osaks, kus käsitletakse vastavalt liidu seadusandlikke akte ja muud kui seadusandlikku tegevust.

9. Nõukogu eri koosseisude, välja arvatud välisasjade nõukogu eesistujana toimivad liikmesriikide esindajad nõukogus võrdse rotatsiooni alusel vastavalt tingimustele, mis on kehtestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 236 kohaselt.

Artikkel 17

1. Komisjon edendab liidu üldisi huve ja teeb sel eesmärgil asjakohaseid algatusi. Komisjon tagab aluslepingute ja institutsioonide poolt aluslepingute alusel võetud meetmete rakendamise. Komisjon teostab järelevalvet liidu õiguse kohaldamise üle Euroopa Liidu Kohtu kontrolli all. Komisjon täidab eelarvet ja haldab programme. Komisjon teostab vastavalt aluslepingutes sätestatud tingimustele koordineerivaid, täitev- ja juhtimisfunktsioone. Komisjon tagab liidu esindamise välissuhetes, välja arvatud ühine välis- ja julgeolekupoliitika ning muud aluslepingutes ettenähtud juhud. Komisjon algatab liidu ühe- ja mitmeaastaste programmide koostamise, pidades silmas institutsioonidevaheliste kokkulepete saavutamist.

2. Liidu seadusandlikke akte võib vastu võtta ainult komisjoni ettepaneku põhjal, kui aluslepingud ei näe ette teisiti. Muud õigusaktid võetakse komisjoni ettepaneku põhjal vastu siis, kui see on ette nähtud aluslepingutes.

3. Komisjoni ametiaeg on viis aastat.

Komisjoni liikmed valitakse nende üldise asjatundlikkuse ning Euroopa asjadesse pühendumuse alusel isikute hulgast, kelle sõltumatus on väljaspool kahtlust.

Komisjon on oma kohustuste täitmisel täiesti sõltumatu. Ilma et see piiraks artikli 18 lõike 2 kohaldamist, ei taotle ega saa komisjoni liikmed juhiseid üheltki valitsuselt, institutsioonilt, organilt või asutuselt. Nad hoiduvad kõigest, mis on kokkusobimatu nende kohustustega või nende ülesannete täitmisega.

4. Komisjoni, mis on nimetatud ametisse Lissaboni lepingu jõustumiskuupäeva ja 31. oktoobri 2014 vahel, kuulub üks kodanik igast liikmesriigist, kaasa arvatud komisjoni president ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja, kes on üks komisjoni asepresidentidest.

5. Alates 1. novembrist 2014 vastab komisjoni liikmete arv, kaasa arvatud komisjoni president ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja, kahele kolmandikule liikmesriikide arvust, välja arvatud juhul, kui Euroopa Ülemkogu otsustab ühehäälselt asjaomast arvu muuta.

Komisjoni liikmed valitakse liikmesriikide kodanike hulgast liikmesriikide rangelt võrdse rotatsiooni süsteemi alusel selliselt, et see kajastab liikmesriikide kogumi demograafilist ja geograafilist spektrit. Asjaomase süsteemi kehtestab Euroopa Ülemkogu ühehäälselt vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 244.

6. Komisjoni president:

a) määratleb suunised, mille kohaselt komisjon töötab;

b) otsustab komisjoni sisemise korralduse üle, tagades komisjoni järjepideva ja tõhusa töö ning toimimise kollegiaalse koguna;

- c) nimetab komisjoni liikmete hulgast ametisse asepresidendid, välja arvatud liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja.

Komisjoni liige astub tagasi, kui president seda nõuab. Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja astub tagasi artikli 18 lõikes 1 sätestatud korras, kui president seda nõuab.

7. Võttes arvesse Euroopa Parlamendi valimisi ja pärast asjakohaste konsultatsioonide pidamist esitab kvalifitseeritud häälteenamusega otsustav Euroopa Ülemkogu Euroopa Parlamendile oma kandidaadi komisjoni presidendi ametikohale. Selle kandidaadi valib Euroopa Parlament oma liikmete enamusega. Kui kandidaat ei saa nõutavat häälteenamust, esitab kvalifitseeritud häälteenamusega otsustav Euroopa Ülemkogu ühe kuu jooksul uue kandidaadi, kelle Euroopa Parlament valib sama korra kohaselt.

Ühisel kokkuleppel valitud presidendiga võtab nõukogu vastu teiste isikute nimekirja, keda ta paneb ette määrata komisjoni liikmeteks. Need liikmed valitakse välja liikmesriikide esitatud soovitude põhjal lõike 3 teises lõigus ja lõike 5 teises lõigus ettenähtud kriteeriumide alusel.

Komisjoni president, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning teised komisjoni liikmed kiidetakse Euroopa Parlamendis heaks ühtse nimekirjana. Asjaomase heakskiidu alusel nimetatakse komisjon ametisse Euroopa Ülemkogu kvalifitseeritud häälteenamusega.

8. Komisjon vastutab täies koosseisus Euroopa Parlamendi ees. Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 234 sätestatud korrale võib Euroopa Parlament avaldada komisjonile umbusaldust. Kui umbusaldusavaldus hääletusel vastu võetakse, astuvad komisjoni liikmed täies koosseisus oma ametikohalt tagasi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja lõpetab nende ülesannete täitmise, mis tal on komisjonis.

Artikkel 18

1. Euroopa Ülemkogu määrab kvalifitseeritud häälteenamusega ja kokkuleppel komisjoni presidendiga ametisse liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja. Euroopa Ülemkogu võib lõpetada tema ametiaja sama korra kohaselt.

2. Kõrge esindaja juhib liidu ühist välis- ja julgeolekupoliitikat. Ta aitab oma ettepanekutega välja töötada nimetatud poliitikat, mida ta viib ellu nõukogu mandaadiga. Sama kehtib ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika suhtes.

3. Kõrge esindaja on välisasjade nõukogu eesistuja.

4. Kõrge esindaja on üks komisjoni asepresidentidest. Ta tagab liidu välistegevuse järjepidevuse. Ta vastutab komisjonis selle pädevuses olevate välissuhete korraldamise ja liidu välistegevuse muude aspektide koordineerimise eest. Nende kohustuste täitmisel komisjonis ja ainult nende kohustuste osas allub kõrge esindaja komisjoni kodukorrale määral, mis on kooskõlas lõigetega 2 ja 3.

Artikkel 19

1. Euroopa Liidu Kohus koosneb Euroopa Kohtust, üldkohtust ja erikohtutest. Euroopa Liidu Kohus tagab, et aluslepingute tõlgendamisel ja kohaldamisel austatakse õigust.

Liikmesriigid näevad ette tulemusliku õiguskaitse tagamiseks vajaliku kaebeõiguse liidu õigusega hõlmatud valdkondades.

2. Euroopa Kohtusse kuulub üks kohtunik igast liikmesriigist. Kohut abistavad kohtujuristid.

Üldkohus koosneb vähemalt ühest kohtunikust liikmesriigi kohta.

Euroopa Kohtu kohtunikud ja kohtujuristid ning üldkohtu kohtunikud valitakse isikute hulgast, kelle sõltumatus on väljaspool kahtlust ja kes vastavad Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 253 ja 254 sätestatud tingimustele. Nad nimetatakse ametisse liikmesriikide valitsuste ühisel kokkuleppel kuueks aastaks. Neid võib uueks ametiajaks tagasi nimetada.

3. Vastavalt aluslepingutele Euroopa Liidu Kohus:

- a) teeb otsuseid liikmesriigi, institutsiooni või juriidilise või füüsilise isiku hagiastjades;
- b) teeb liikmesriikide kohtute taotlusel eelotsuseid liidu õiguse tõlgendamise või institutsioonide vastu võetud õigusaktide kehtivuse kohta;
- c) teeb otsuseid muudel aluslepingutes sätestatud juhtudel.

IV JAOTIS

SÄTTED TÕHUSTATUD KOOSTÖÖ KOHTA

Artikkel 20

(endised EL lepingu artiklid 27a-27e, 40i-40b ja 43-45 ning EÜ asutamislepingu artiklid 11 ja 11a)

1. Liikmesriigid, kes soovivad omavahel sisse seada tõhustatud koostöö valdkonnas, kus liidul ei ole ainupädevust, võivad kasutada liidu institutsioone ja teostada liidu pädevust, kohaldades aluslepingute asjakohaseid sätteid, arvestades piiranguid ja järgides korda, mis on sätestatud käesolevas artiklis ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 326–334.

Tõhustatud koostöö eesmärk on edendada liidu eesmärke, kaitsta tema huve ja tugevdada tema integratsiooniprotsessi. Asjaomane koostöö on igal ajal avatud kõikidele liikmesriikidele vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 328.

2. Otsuse tõhustatud koostöö lubamise kohta võtab nõukogu vastu viimase abinõuna, kui ta on kindlaks teinud, et liit tervikuna ei ole võimeline selle koostöö eesmärke mõistliku aja jooksul saavutama, ning tingimusel, et selles koostöös osaleb vähemalt üheksa liikmesriiki. Nõukogu teeb otsuse vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 329 sätestatud korrale.

3. Kõik nõukogu liikmed võivad osaleda selle aruteludel, kuid hääletamisel osalevad vaid tõhustatud koostöös osalevaid liikmesriike esindavad nõukogu liikmed. Hääletamise kord on esitatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 330.

4. Tõhustatud koostöö raames vastuvõetud õigusaktid on siduvad ainult osalevatele liikmesriikidele. Neid ei käsitata *acquis*'na, mida liidu kandidaatriigid peavad aktsepteerima.

V JAOTIS

ÜLDSÄTTED LIIDU VÄLISTEGEVUSE KOHTA NING ERISÄTTED ÜHISE VÄLIS- JA JULGEOLEKUPOLIITIKA KOHTA

1. PEATÜKK

ÜLDSÄTTED LIIDU VÄLISTEGEVUSE KOHTA

Artikkel 21

1. Liidu tegevus rahvusvahelisel areenil tugineb põhimõtetele, millest on juhindunud liidu enda loomine, arendamine ja laienemine ning mida liit soovib edendada ka ülejäänud maailmas: demokraatia, õigusriik, inimõiguste ja põhivabaduste universaalsus ning jagamatus, inimväärikuse, võrdsuse ja solidaarsuse ning Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja põhimõtete ja rahvusvahelise õiguse austamine.

Liit püüab arendada suhteid ja partnerlust kolmandate riikide ja rahvusvaheliste, piirkondlike või ülemaailmsete organisatsioonidega, kes jagavad esimeses lõigus osutatud põhimõtteid. Ta edendab mitmepoolsete lahenduste leidmist ühistele probleemidele, eelkõige Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni raamistikus.

2. Liit määratleb ja viib ellu ühist poliitikat ja ühismeetmeid ning taotleb koostöö kõrget astet kõikides rahvusvaheliste suhete valdkondades, selleks et:

a) kaitsta oma väärtusi, põhihuve, julgeolekut, sõltumatust ning terviklikkust;

- b) tugevdada ja toetada demokraatiat ja õigusriigi põhimõtteid, inimõigusi ja rahvusvahelist õigust;
- c) säilitada rahu, ennetada konflikte ja tugevdada rahvusvahelist julgeolekut kooskõlas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja eesmärkide ja põhimõtetega, Helsingi lõppakti põhimõtetega ning Pariisi harta eesmärkidega, kaasa arvatud rahu ja julgeolek välispiiridel;
- d) toetada arengumaade säästvat majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonna-alast arengut, pidades esmasiks eesmärgiks vaesuse kaotamist;
- e) ergutada kõikide riikide integreerimist maailmamajandusse, muuhulgas rahvusvahelise kaubanduse tõkete järkjärgulise kaotamise kaudu;
- f) aidata töötada välja rahvusvahelisi meetmeid keskkonna seisundi säilitamiseks ja parandamiseks ning maailma loodusvarade säästvaks majandamiseks, et tagada säästev areng;
- g) abistada rahvaid, riike ja piirkondi, mida tabavad loodusõnnetused või inimtegevusest tingitud õnnetused, ja
- h) edendada tugevamal mitmepoolsel koostööl ja hea valitsemistavaga maailmakorral tuginevat rahvusvahelist süsteemi.

3. Liit austab lõigetes 1 ja 2 osutatud põhimõtteid ning püüab neis lõigetes esitatud eesmärke saavutada käesolevas jaotises ja Euroopa Liidu toimimise lepingu viiendas osas määratletud liidu välistegevuse valdkondade ning muude poliitikavaldkondade välisaspektide arendamisel ja teostamisel.

Liit tagab kooskõla oma välistegevuse eri valdkondade vahel ning nende ja muude poliitikavaldkondade vahel. Nõukogu ja komisjon, keda abistab liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja, tagavad selle kooskõla ja teevad selleks koostööd.

Artikkel 22

1. Euroopa Ülemkogu määratleb artiklis 21 loetletud põhimõtete ja eesmärkide põhjal liidu strateegilised huvid ja eesmärgid.

Euroopa Ülemkogu otsused liidu strateegiliste huvide ja eesmärkide kohta on seotud ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga ja liidu välistegevuse teiste valdkondadega. Need otsused võivad puudutada liidu suhteid teatava riigi või piirkonnaga või käsitleda teatud teemat. Otsustes määratakse kindlaks nende kestus ja vahendid, mis liidul ja liikmesriikidel tuleb kättesaadavaks teha.

Euroopa Ülemkogu teeb otsused ühehäälselt nõukogu soovitusel põhjal, mille viimane võtab vastu igas valdkonnas selleks ettenähtud korras. Euroopa Ülemkogu otsuseid rakendatakse kooskõlas aluslepingutes sätestatud menetlustega.

2. Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ühise välis- ja julgeolekupoliitika osas ning komisjon muude välistegevuse valdkondade osas võivad teha nõukogule ühisettepanekuid.

2. PEATÜKK

ERISÄTTED ÜHISE VÄLIS- JA JULGEOLEKUPOLIITIKA KOHTA

1. JAGU

ÜHISSÄTTED

Artikkel 23

Liidu tegevus rahvusvahelisel areenil käesoleva peatüki raames tugineb põhimõtetele, taotleb eesmärgi ja seda viiakse ellu viisil, mis on kooskõlas 1. peatükis osutatud üldsätetega.

Artikkel 24

(endine EL lepingu artikkel 11)

1. Ühise välis- ja julgeolekupoliitika küsimustes kuuluvad liidu pädevusse kõik välispoliitika valdkonnad ja kõik liidu julgeolekuga seotud küsimused, kaasa arvatud ühise kaitsepoliitika järkjärguline kujundamine, mis võib viia ühiskaitseni.

Ühise välis- ja julgeolekupoliitika suhtes kohaldatakse erimenetlusi ja -eeskirju. Kui aluslepingud ei näe ette teisiti, määravad ühise välis- ja julgeolekupoliitika kindlaks ja rakendavad seda Euroopa Ülemkogu ja nõukogu, kes teevad otsuse ühehäälselt. Seadusandlike aktide vastuvõtmine on välistatud. Ühist välis- ja julgeolekupoliitikat teostavad liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja liikmesriigid vastavalt aluslepingutele. Euroopa Parlamendi ja komisjoni eriroll selles valdkonnas määratakse kindlaks aluslepingutes. Euroopa Liidu Kohus ei ole pädev tegema otsuseid nimetatud sätetega seotud küsimustes, erandina on ta pädev kontrollima käesoleva lepingu artikli 40 järgimist ja kontrollima teatud otsuste õiguspärasust vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 275 teises lõigus sätestatule.

2. Euroopa Liit teostab, kujundab ning viib välistegevuse põhimõtete ja eesmärkide raames ellu ühist välis- ja julgeolekupoliitikat, mis põhineb liikmesriikide vastastikuse poliitilise solidaarsuse arendamisel liikmesriikide hulgas, üldist huvi pakkuvate küsimuste väljaselgitamisel ja liikmesriikide meetmete üha suuremal vastastikusel lähendamisel.

3. Liikmesriigid toetavad aktiivselt ja tingimusteta liidu välis- ja julgeolekupoliitikat lojaalsuse ja vastastikuse solidaarsuse vaimus ning järgivad liidu meetmeid selles valdkonnas.

Liikmesriigid teevad koostööd, et süvendada ja arendada oma vastastikust poliitilist solidaarsust. Nad hoiduvad igasugustest meetmetest, mis on vastuolus liidu huvidega või mis võivad kahjustada liidu efektiivsust ühtse jõuna rahvusvahelistes suhetes.

Nõukogu ja kõrge esindaja tagavad nendest põhimõtetest kinnipidamise.

Artikkel 25

(endine EL lepingu artikkel 12)

Liit teostab ühist välis- ja julgeolekupoliitikat:

- a) määratledes selle üldsuunised;
- b) võttes vastu otsuseid, mis määratlevad:
 - i) liidu võetavad meetmed;
 - ii) liidu esitatavad seisukohad;
 - iii) punktides i ja ii osutatud otsuste elluviimise korraning
- c) tugevdades liikmesriikide süstemaatilist koostööd nende poliitika teostamisel.

Artikkel 26

(endine EL lepingu artikkel 13)

1. Euroopa Ülemkogu selgitab välja liidu strateegilised huvid, määrab kindlaks eesmärgid ja kehtestab ühise välis- ja julgeolekupoliitika üldsuunised, sealhulgas kaitsepoliitilise tähendusega küsimustes. Euroopa Ülemkogu võtab vastu vajalikud otsused.

Kui rahvusvaheline olukord nõuab, kutsub Euroopa Ülemkogu eesistuja kokku Euroopa Ülemkogu erakorralise kohtumise, et määratleda liidu poliitika strateegiline kurss sellises olukorras.

2. Nõukogu kujundab ühist välis- ja julgeolekupoliitikat ning võtab selle määratlemiseks ja rakendamiseks vajalikud otsused Euroopa Ülemkogu määratletud üldsuuniste ja strateegilise kursi alusel.

Nõukogu ning välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja kindlustavad liidu meetmete ühtsuse, järjekindluse ja tõhususe.

3. Ühist välis- ja julgeolekupoliitikat viivad ellu kõrge esindaja ning liikmesriigid, kasutades riikide ja liidu vahendeid.

Artikkel 27

1. Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja, kes juhib välisasjade nõukogu tööd, aitab oma ettepanekutega kaasa ühise välis- ja julgeolekupoliitika väljatöötamisele ning tagab Euroopa Ülemkogu ja nõukogu vastuvõetud otsuste rakendamise.

2. Ühise välis- ja julgeolekupoliitika küsimustes esindab liitu kõrge esindaja. Ta peab liidu nimel kolmandate isikutega poliitilist dialoogi ning väljendab liidu seisukohta rahvusvahelistes organisatsioonides ja rahvusvahelistel konverentsidel.

3. Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat abistab tema volituste täitmisel Euroopa välisteenistus. See teenistus toimib koostöös liikmesriikide diplomaatiliste teenistustega ja koosneb nõukogu peasekretariaadi ja komisjoni asjaomaste osakondade ametnikest ning liikmesriikide diplomaatilistest teenistustest lähetatud töötajatest. Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine määratakse nõukogu otsusega. Nõukogu teeb otsuse kõrge esindaja ettepaneku põhjal pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga ning komisjonilt nõusoleku saamist.

Artikkel 28

(endine EL lepingu artikkel 14)

1. Kui rahvusvaheline olukord nõuab liidult operatiivset tegutsemist, võtab nõukogu vastu vajalikud otsused. Ühismeetmete puhul määratakse kindlaks nende eesmärgid, ulatus, liidule kättesaadavaks tehtavad vahendid, vajaduse korral nende kestus ja rakendamise tingimused.

Kui asjaolud muutuvad ja see mõjutab oluliselt küsimust, mille suhtes on võetud selline otsus, siis vaatab nõukogu läbi selle otsuse põhimõtted ja eesmärgid ning teeb vajalikud otsused.

2. Lõikes 1 osutatud otsused seovad liikmesriike nende seisukohavõttude ja talitusviiside suhtes.

3. Kui lõikes 1 osutatud otsuse alusel plaanitakse riigi seisukohavõttu või meedet, annab asjakohane liikmesriik sellest teada õigel ajal, et vajaduse korral konsulteerida eelnevalt nõukogus. Eelteabe andmise kohustust ei kohaldata meetmete suhtes, mis kujutavad endast lihtsalt nõukogu otsuste ülevõtmist siseriiklikusse õigusesse.

4. Olukorra muutumisest tingitud tungiva vajaduse korral ja kui lõikes 1 osutatud nõukogu otsust ei ole uuesti läbi vaadatud, võivad liikmesriigid võtta vajalikke kiireloomulisi meetmeid, pidades silmas selle otsuse üldisi eesmärgi. Asjassepuutuv liikmesriik teavitab kõikidest niisugustest meetmetest viivitamata nõukogu.

5. Kui käesolevas artiklis osutatud otsuse rakendamisel peaks esinema suuremaid raskusi, annab liikmesriik neist teada nõukogule, kes neid arutab ja asub otsima asjakohaseid lahendusi. Niisugused lahendused ei tohi olla vastuolus lõikes 1 osutatud otsuse eesmärkidega ega kahjustada selle tõhusust.

Artikkel 29

(endine EL lepingu artikkel 15)

Nõukogu võtab vastu otsuseid, milles määratletakse liidu lähenemisviis konkreetsele geograafilist või temaatilist laadi küsimusele. Liikmesriigid tagavad, et nende riigi poliitika vastab liidu seisukohtadele.

Artikkel 30

(endine EL lepingu artikkel 22)

1. Iga liikmesriik, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja või kõrge esindaja komisjoni toetusel võib suunata nõukogule ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga seotud küsimusi ning esitada vastavalt algatusi või ettepanekuid.

2. Kiiret otsustamist nõudvatel juhtudel kutsub kõrge esindaja kas omal algatusel või liikmesriigi taotlusel neljakümne kaheksa tunni, äärmise vajaduse korral lühema aja jooksul kokku nõukogu erakorralise istungi.

Artikkel 31

(endine EL lepingu artikkel 23)

1. Käesoleva peatüki alusel vastu võetavad otsused teevad Euroopa Ülemkogu ja nõukogu ühehäälselt, kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti. Seadusandlike aktide vastuvõtmine on välistatud.

Hääletamisest hoiduv nõukogu liige võib põhjendada oma käitumist, tehes käesoleva lõigu alusel ametliku avalduse. Sel juhul ei ole asjaomane liikmesriik kohustatud otsust kohaldama, kuid ta aktsepteerib, et otsus seob liitu. Vastastikuse solidaarsuse vaimus hoidub asjaomane liikmesriik igasugusest meetmest, mis võiks sattuda vastuollu sellel otsusel põhineva liidu meetmega või takistada seda; teised liikmesriigid austavad tema seisukohta. Kui sel viisil hääletamisest hoidumist põhjendanud nõukogu liikmed esindavad vähemalt üht kolmandikku liikmesriikidest, kes moodustavad vähemalt ühe kolmandiku liidu elanikest, siis otsust vastu ei võeta.

2. Erandina lõike 1 sättest teeb nõukogu otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega:

- kui ta artikli 22 lõikes 1 osutatud Euroopa Ülemkogu otsuse põhjal, mis käsitleb liidu strateegilisi huve ja eesmärgi, võtab vastu liidu meedet või seisukohta määratlevaid otsuseid;
- kui ta võtab vastu liidu meedet või seisukohta määratleva otsuse ettepaneku põhjal, mille liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja on esitanud Euroopa Ülemkogu taotlusel, mis tuleneb ülemkogu või kõrge esindaja enda algatusest;

- kui ta võtab vastu liidu meedet või seisukohta määratleva otsuse;
- kui ta artikli 33 alusel nimetab eriesindaja.

Kui nõukogu liige teatab, et ta kavatseb liikmesriigi poliitikaga seotud eluliselt tähtsatel ja esitatud põhjustel olla kvalifitseeritud häälteenamusega otsustamise vastu, siis küsimust hääletusele ei panda. Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja otsib tihedas koostöös asjassepuutuva liikmesriigiga sellele vastuvõetavat lahendust. Kui tal see ei õnnestu, võib nõukogu kvalifitseeritud häälteenamusega taotleda, et küsimus suunataks ühehäälse otsuse tegemiseks Euroopa Ülemkogusse.

3. Euroopa Ülemkogu võib ühehäälselt vastu võtta otsuse, mis näeb ette, et muudel kui lõikes 2 osutatud juhtudel teeb nõukogu otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.
4. Lõikeid 2 ja 3 ei kohaldata sõjalise või kaitsepoliitilise tähendusega otsuste suhtes.
5. Menetlusküsimuste puhul teeb nõukogu otsuse oma liikmete häälteenamusega.

Artikkel 32

(endine EL lepingu artikkel 16)

Liikmesriigid konsulteerivad omavahel Euroopa Ülemkogus ja nõukogus kõigis üldist huvi pakkuvates välis- ja julgeolekupoliitika küsimustes, et määrata kindlaks ühine lähenemisviis. Enne rahvusvahelisel tasandil liidu huve mõjutada võiva meetme või kohustuse võtmist konsulteerib liikmesriik Euroopa Ülemkogus või nõukogus teiste liikmesriikidega. Liikmesriigid tagavad oma meetmete vastastikuse lähendamise teel liidu võime oma huve ja väärtusi rahvusvahelisel areenil arvestatavaks teha. Liikmesriigid on üksteise suhtes solidaarsed.

Kui Euroopa Ülemkogu või nõukogu on määratlenud liidu ühise lähenemisviisi esimese lõigu tähenduses, koordineerivad liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja liikmesriikide välisministrid oma tegevust nõukogus.

Liikmesriikide diplomaatilised esindused ning liidu delegatsioonid kolmandates riikides ja rahvusvaheliste organisatsioonide juures teevad koostööd ning aitavad kaasa ühise lähenemisviisi määratlemisele ja rakendamisele.

Artikkel 33

(endine EL lepingu artikkel 18)

Nõukogu võib liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ettepaneku põhjal nimetada eriesindaja, kellel on volitused teatavates poliitikaküsimustes. Eriesindaja täidab oma ülesandeid kõrge esindaja alluvuses.

Artikkel 34

(endine EL lepingu artikkel 19)

1. Liikmesriigid koordineerivad oma tegevust rahvusvahelistes organisatsioonides ja rahvusvahelistel konverentsidel. Niisugustel foorumitel toetuvad nad liidu seisukohtadele. Sellise koordineerimise tagab liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja.

Rahvusvahelistes organisatsioonides ja rahvusvahelistel konverentsidel, millest ei võta osa kõik liikmesriigid, toetuvad osalevad liikmesriigid liidu seisukohtadele.

2. Kooskõlas artikli 24 lõikega 3 teavitavad liikmesriigid, kes on esindatud rahvusvahelistes organisatsioonides või rahvusvahelistel konverentsidel, millest ei võta osa kõik liikmesriigid, viimasena nimetatuid ja kõrget esindajat kõigist ühist huvi pakkuvatest küsimustest.

Liikmesriigid, kes on ühtlasi Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Julgeolekunõukogu liikmed, kooskõlastavad oma tegevuse ning teavitavad täielikult teisi liikmesriike ja kõrget esindajat. Liikmesriigid, kes on julgeolekunõukogu liikmed, kaitsevad oma funktsioonide täitmisel liidu seisukohti ja huve, ilma et see piiraks nende kohustusi, mis johtuvad Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja sätetest.

Kui liit on võtnud seisukoha Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Julgeolekunõukogu päevakorda kuulavas küsimuses, taotlevad liikmesriigid, kes on julgeolekunõukogu liikmed, et liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja kutsutaks esitama liidu seisukohta.

Artikkel 35

(endine EL lepingu artikkel 20)

Liikmesriikide diplomaatilised ja konsulaaresindused ning liidu delegatsioonid kolmandates riikides ja rahvusvahelistel konverentsidel ning nende esindajad rahvusvahelistes organisatsioonides teevad koostööd, kindlustades selle peatüki alusel võetud liidu seisukohti ja meetmeid määratlevate otsuste järgimise ja rakendamise.

Nad tihendavad koostööd teabevahetuse ja ühishinnangute andmise teel.

Nad aitavad rakendada Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 20 lõike 2 punktis c osutatud liidu kodanike õigust kaitsele kolmandate riikide territooriumil ning vastavalt nimetatud lepingu artiklile 23 vastu võetud meetmeid.

Artikkel 36

(endine EL lepingu artikkel 21)

Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja konsulteerib regulaarselt Euroopa Parlamendiga ühise välis- ja julgeolekupoliitika ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika põhiaspektide ja põhivalikute suhtes ning teavitab parlamenti asjaomaste poliitikavaldkondade arengust. Ta tagab, et Euroopa Parlamendi arvamusi võetakse asjakohaselt arvesse. Euroopa Parlamendi teavitamise võib teha ülesandeks eriesindajatele.

Euroopa Parlament võib nõukogule ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale esitada küsimusi või anda talle soovitusi. Ta peab kaks korda aastas mõttevahetust ühise välis- ja julgeolekupoliitika, sealhulgas ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamisel saavutatud edusammude üle.

Artikkel 37

(endine EL lepingu artikkel 24)

Liit võib sõlmida lepinguid ühe või mitme riigiga või rahvusvahelise organisatsiooniga käesoleva peatükiga hõlmatud valdkondades.

Artikkel 38

(endine EL lepingu artikkel 25)

Ilma et see piiraks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 240 kohaldamist, jälgib poliitika- ja julgeolekukomitee rahvusvahelist olukorda ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga hõlmatud valdkondades ning aitab kaasa poliitika kindlaksmääramisele, esitades kas nõukogu või liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja taotlusel või omal algatusel nõukogule arvamusi. Ta jälgib ka kokkulepitud poliitika rakendamist, ilma et see piiraks kõrge esindaja volitusi.

Käesoleva peatüki reguleerimisalas teostab poliitika- ja julgeolekukomitee nõukogu ja kõrge esindaja vastutusel artiklis 43 osutatud kriisihjeldusoperatsioonide poliitilist kontrolli ja strateegilist juhtimist.

Nõukogu võib volitada komiteed kriisihjeldusoperatsiooni elluviimiseks ja selle kestel, nagu nõukogu kindlaks määrab, tegema asjakohaseid otsuseid operatsiooni poliitilise kontrolli ja strateegilise juhtimise kohta.

Artikkel 39

Nõukogu võtab vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 16 ja erandina selle lõikest 2 vastu otsuse, millega kehtestatakse eeskiri füüsiliste isikute kaitse kohta seoses isikuandmete töötlemisega liikmesriikide poolt käesoleva peatüki reguleerimisalasse kuuluva tegevuse puhul, samuti selliste andmete vaba liikumise eeskiri. Nende eeskirjade täitmist kontrollivad sõltumatud asutused.

Artikkel 40

(endine EL lepingu artikkel 47)

Ühise välis- ja julgeolekupoliitika rakendamine ei mõjuta aluslepingutega sätestatud menetluste rakendamist ja institutsioonide volituste ulatust Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 3–6 osutatud liidu pädevuse teostamiseks.

Samuti ei mõjuta nimetatud artiklites osutatud poliitika rakendamine aluslepingutega sätestatud menetluste rakendamist ja institutsioonide volituste ulatust liidu pädevuse teostamiseks käesoleva peatüki alusel.

Artikkel 41

(endine EL lepingu artikkel 28)

1. Halduskulud, mida institutsioonidele toob kaasa käesoleva peatüki rakendamine, kaetakse liidu eelarvevahenditest.

2. Käesoleva peatüki rakendamiseks vajalikud tegevuskulud tuleb samuti katta liidu eelarvevahenditest, välja arvatud sõjalise ja kaitsepoliitilise tähendusega operatsioonideks vajalikud tegevuskulud ning juhul kui nõukogu ühehäälselt otsustab teisiti.

Juhul kui tegevuskulud ei ole kaetud liidu eelarvevahenditest, katavad liikmesriigid need kulud rahvamajanduse kogutoodangu järgi määratud skaala kohaselt, kui nõukogu ühehäälselt ei otsusta teisiti. Liikmesriigid, mille esindajad nõukogus on teinud ametliku avalduse artikli 31 lõike 1 teise lõigu alusel, ei ole kohustatud aitama kaasa sõjalise või kaitsepoliitilise tähendusega operatsioonideks vajalike tegevuskulude katmisele.

3. Nõukogu võtab vastu otsuse, millega määratakse kindlaks erimenetlused, mis tagavad liidu eelarvevahendite kiire eraldamise ühise välis- ja julgeolekupoliitika raames tehtavate kiireloomuliste algatuste ning eelkõige artikli 42 lõikes 1 ja artiklis 43 osutatud missioone ettevalmistava tegevuse rahastamiseks. Nõukogu teeb otsuse pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga.

Artikli 42 lõikes 1 ja artiklis 43 osutatud missioone ettevalmistava tegevuse kulusid, mida ei arvata liidu eelarvesse, rahastatakse liikmesriikide sissemaksetega loodud käivitusfondist.

Nõukogu võtab liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ettepaneku põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega vastu otsused, millega määratakse kindlaks:

- a) käivitusfondi loomise ja rahastamise kord, eelkõige fondile eraldatavad summad;
- b) käivitusfondi haldamise kord;

c) finantskontrolli teostamise kord.

Kui kooskõlas artikli 42 lõikega 1 ja artikliga 43 kavandatava missiooni kulusid ei saa arvata liidu eelarvesse, volitab nõukogu kõrget esindajat kasutama asjaomast fondi. Kõrge esindaja annab nõukogule aru selle volituse kasutamise kohta.

2. JAGU

SÄTTED ÜHISE JULGEOLEKU- JA KAITSEPOLIITIKA KOHTA

Artikkel 42

(endine EL lepingu artikkel 17)

1. Ühine julgeoleku- ja kaitsepoliitika on ühise välis- ja julgeolekupoliitika lahutamatu osa. See tagab liidule operatiivse tegutsemise võime, kasutades tsiviil- ja sõjalisi vahendeid. Liit võib kasutada neid väljaspool liitu toimuvatel missioonidel, mille eesmärk on rahutagamine, konfliktide ennetamine ja rahvusvahelise julgeoleku tugevdamine kooskõlas ÜRO põhikirja põhimõtetega. Nende kohustuste täitmisel kasutatakse liikmesriikide eraldatud võimeid.

2. Ühine julgeoleku- ja kaitsepoliitika hõlmab liidu ühise kaitsepoliitika järkjärgulist kujundamist. See viib ühiskaitсени, kui Euroopa Ülemkogu niiviisi ühehäälselt otsustab. Sel juhul soovitab ülemkogu liikmesriikidel võtta selline otsus vastu kooskõlas nende põhiseadusest tulenevate nõuetega.

Käesolevas jaos silmas peetud liidu poliitika ei mõjuta teatavate liikmesriikide julgeoleku- ja kaitsepoliitika eripära ning arvestab nende liikmesriikide Põhja-Atlandi lepingu järgseid kohustusi, kes näevad oma ühiskaitse teostumist Põhja-Atlandi Lepingu Organisatsioonis (NATO); liidu poliitika on kooskõlas selle lepingu raames kehtestatud ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitikaga.

3. Liikmesriigid annavad ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamiseks liidu käsutusse oma tsiviil- ja sõjalised võimed, et aidata kaasa nõukogu määratletud eesmärkide saavutamisele. Liikmesriigid, kes moodustavad omavahel mitmeriigivägesid, võivad anda asjaomased väed ka ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika käsutusse.

Liikmesriigid kohustuvad oma sõjalisi võimeid järk-järgult täiustama. Kaitsevõime arendamise, teadusuuringute, hangete ja relvastusalane agentuur (edaspidi „Euroopa Kaitseagentuur”) selgitab välja operatiivvajadused, edendab nende vajaduste rahuldamist tagavaid meetmeid, aitab kaasa kaitsesektori tööstusliku ja tehnoloogilise baasi tugevdamiseks mõeldud meetmete väljaselgitamisele ja vajaduse korral rakendamisele, osaleb Euroopa võimete- ja relvastuspoliitika väljatöötamisel ning nõukogu abistamisel sõjalise võimekuse täiustamise hindamisel.

4. Ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika alased otsused, sealhulgas käesolevas artiklis osutatud missiooni algatamist käsitlevad otsused, võtab nõukogu vastu ühehäälselt liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ettepaneku põhjal või liikmesriigi algatusel. Kõrge esindaja võib, vajaduse korral koos komisjoniga, teha ettepaneku kasutada nii liikmesriigi kui ka liidu vahendeid.

5. Nõukogu võib usaldada liikmesriikide rühmale liidu väärtusi kaitsva ja liidu huve teeniva missiooni läbi viimise liidu raames. Selle missiooni läbi viimisel juhindutakse artiklist 44.

6. Liikmesriigid, kelle sõjalised võimed vastavad kõrgendatud kriteeriumidele ja kes on selles valdkonnas siduvamaid kohustusi võtnud, pidades silmas kõige nõudlikumaid missioone, loovad liidu raames alalise struktureeritud koostöö. Sellises koostöös juhindutakse artiklist 46. See ei mõjuta artikli 43 sätteid.

7. Kui üks liikmesriik langeb oma territooriumil relvastatud kallaletungi ohvriks, on teised liikmesriigid kohustatud andma talle abi kõigi nende käsutuses olevate vahenditega kooskõlas ÜRO põhikirja artikliga 51. See ei mõjuta teatud liikmesriikide julgeoleku- ja kaitsepoliitika eripära.

Kohustused ja koostöö selles valdkonnas on kooskõlas kohustustega Põhja-Atlandi Lepingu Organisatsioonis, mis jääb selle liikmesriikidele nende kollektiivse kaitse aluseks ja selle rakendamise kohaks.

Artikkel 43

1. Artikli 42 lõikes 1 osutatud missioonid, mille täitmisel liit võib kasutada tsiviil- ja sõjalisi vahendeid, hõlmavad ühiseid desarmeerimisoperatsioone, humanitaarabi- ja päästeoperatsioone, sõjalist nõustamist ja abistamist, konfliktide ennetamist ja rahutagamisoperatsioone, relvajõudude missioone kriiside ohjamisel, sealhulgas rahusobitamist ning olukorra konfliktijärgset stabiliseerimist. Kõik nimetatud missioonid võivad aidata kaasa terrorismi vastu võitlemisele, toetades muuhulgas kolmandaid riike nende võitluses terrorismi vastu nende territooriumil.

2. Nõukogu võtab seoses lõikes 1 osutatud missioonidega vastu otsuseid, milles määratletakse nende eesmärgid ja ulatus ning elluviimise üldtingimused. Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja, kes tegutseb nõukogu juhtimisel ning tihedas ja pidevas ühenduses poliitika- ja julgeolekukomiteega, tagab selliste missioonide tsiviil- ja sõjaliste aspektide koordineerimise.

Artikkel 44

1. Nõukogu võib artikli 43 alusel vastuvõetud otsuste raames usaldada teatavate missioonide täitmise selliste liikmesriikide rühmale, kes soovivad ja on suutelised sellist missiooni täitma. Need liikmesriigid lepivad koos liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindajaga omavahel kokku missiooni täitmise tingimustes.

2. Missiooni elluviimises osalevad liikmesriigid teavitavad nõukogu regulaarselt missiooni käigust omal algatusel või mõne teise liikmesriigi nõudmisel. Asjaomased riigid pöörduvad viivitamata nõukogu poole, kui missiooni ellu viimine toob kaasa olulisi tagajärgi või eeldab lõikes 1 osutatud otsustega kindlaks määratud missiooni eesmärgi, ulatuse ja tingimuste muutmist. Sellistel juhtudel võtab nõukogu vastu vajalikud otsused.

Artikkel 45

1. Artikli 42 lõikes 3 osutatud ja nõukogu juhtimisel tegutseva Euroopa Kaitseagentuuri ülesandeks on:

- a) aidata liikmesriikidel määratleda nende sõjaliste võimete alaseid eesmärke ja hinnata seda, kuidas liikmesriigid täidavad oma sõjaliste võimetega seotud kohustusi;
- b) edendada operatiivvajaduste ühtlustamist ning tõhusate ja kokkusobivate hankemenetluste kasutuselevõtmist;
- c) pakkuda mitmepoolse osalusega projekte sõjaliste võimetega seotud eesmärkide saavutamiseks ning tagada liikmesriikide rakendatavate programmide koordineerimine ja spetsiifiliste koostööprogrammide juhtimine;
- d) toetada kaitsetehnoloogia alaseid uuringuid ning koordineerida ja kavandada ühisuuringuid ja tulevasi operatiivvajadusi rahuldavate tehniliste lahenduste väljatöötamist;
- e) aidata määratleda ja vajaduse korral rakendada mis tahes kasulikke meetmeid kaitsesektori tööstusliku ja tehnoloogilise baasi tugevdamiseks ja sõjaliste kulutuste tõhustamiseks.

2. Euroopa Kaitseagentuuri töös võivad osaleda kõik liikmesriigid, kes selleks soovi avaldavad. Nõukogu võtab kvalifitseeritud häälteenamusega vastu otsuse, milles määratakse kindlaks agentuuri põhikiri, asukoht ja töökord. Selles otsuses võetakse arvesse tegelikku osalemist agentuuri tegevuses. Agentuuri raames luuakse asjakohased rühmad, kuhu kuuluvad ühisprojektides koostööd tegevad liikmesriigid. Vajaduse korral täidab agentuur oma ülesandeid koostöös komisjoniga.

Artikkel 46

1. Liikmesriigid, kes soovivad osaleda artikli 42 lõikes 6 osutatud alalises struktureeritud koostöös, kes vastavad nõuetele ja võtavad endale sõjalisi võimeid puudutavaid kohustusi, mis on esitatud protokollis alalise struktureeritud koostöö kohta, teatavad oma kavatsusest nõukogule ja liidu välis-asjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale.

2. Kolme kuu jooksul pärast lõikes 1 osutatud teatamist võtab nõukogu vastu otsuse, millega kehtestatakse alaline struktureeritud koostöö ja määratakse kindlaks osalevate liikmesriikide nimekiri. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega pärast konsulteerimist kõrge esindajaga.

3. Liikmesriik, kes soovib hiljem alalises struktureeritud koostöös osaleda, teatab oma kavatsusest nõukogule ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale.

Nõukogu võtab vastu otsuse, millega kinnitab alalise struktureeritud koostöö protokollis artiklites 1 ja 2 osutatud tingimusi täitva ja kohustusi võtva asjaomase liikmesriigi osalemise. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega pärast konsulteerimist kõrge esindajaga. Hääletamisel osalevad ainult osalevaid liikmesriike esindavad nõukogu liikmed.

Kvalifitseeritud häälteenamust määratletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 238 lõike 3 punkti a kohaselt.

4. Kui osalev liikmesriik ei täida enam nõudmisi või ei saa enam täita kohustusi, millele on osutatud alalist struktureeritud koostööd käsitleva protokollis artiklites 1 ja 2, võib nõukogu võtta vastu asjaomase liikmesriigi osalemist peatava otsuse.

Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega. Hääletamisel osalevad ainult osalevaid liikmesriike esindavad nõukogu liikmed, välja arvatud asjaomane liikmesriik.

Kvalifitseeritud häälteenamust määratletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 238 lõike 3 punkti a kohaselt.

5. Osalev liikmesriik, kes soovib alalisest struktureeritud koostööst loobuda, teavitab oma kavatsusest nõukogu, kes võtab teatavaks, et asjaomane liikmesriik enam ei osale.

6. Nõukogu poolt alalise struktureeritud koostöö raames vastu võetavad otsused ja soovitusel võetakse vastu ühehäälselt, välja arvatud need, mis on sätestatud lõigetes 2–5. Käesoleva lõike kohaldamisel nõutakse ühehäälsuseks ainult osalevate liikmesriikide esindajate hääli.

VI JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 47

Liit on juriidiline isik.

Artikkel 48

(endine EL lepingu artikkel 48)

1. Aluslepinguid võib muuta vastavalt tavalisele läbivaatamismenetlusele. Aluslepinguid võib samuti muuta vastavalt lihtsustatud läbivaatamismenetlusele.

Tavaline läbivaatamismenetlus

2. Iga liikmesriigi valitsus, Euroopa Parlament või komisjon võib esitada nõukogule ettepanekuid aluslepingute muutmiseks. Muudatusettepanekutega võib muu hulgas ette näha liidule aluslepingutega antud pädevuse suurendamist või vähendamist. Nõukogu esitab need ettepanekud Euroopa Ülemkogule ja neist teavitatakse riikide parlamente.

3. Kui Euroopa Ülemkogu teeb pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ja komisjoniga liithäälteenamusega otsuse kavandavad muudatused läbi vaadata, kutsub Euroopa Ülemkogu eesistuja kokku konvendi, mis koosneb riikide parlamentide, liikmesriikide riigipeade või valitsusjuhtide ning Euroopa Parlamendi ja komisjoni esindajatest. Euroopa Keskpaganga konsulteeritakse juhul, kui tegemist on institutsiooniliste muudatustega rahandusvaldkonnas. Konvent vaatab muudatusettepanekud läbi ja võtab konsensuse alusel vastu soovitusel liikmesriikide valitsuste esindajate konverentsile vastavalt lõikes 4 sätestatule.

Euroopa Ülemkogu võib pärast Euroopa Parlamendilt nõusoleku saamist liithäälteenamusega otsustada konventi mitte kokku kutsuda, kui kavandatavate muudatuste ulatus seda ei õigusta. Sellisel juhul annab Euroopa Ülemkogu volitused liikmesriikide valitsuste esindajate konverentsile.

4. Liikmesriikide valitsuste esindajate konverentsi kutsub kokku nõukogu eesistuja selleks, et määrata ühisel kokkuleppel kindlaks aluslepingutesse tehtavad muudatused.

Muudatused jõustuvad pärast seda, kui kõik liikmesriigid on need ratifitseerinud kooskõlas oma põhiseadusest tulenevate nõuetega.

5. Kui kaks aastat pärast aluslepingute muutmise lepingule allakirjutamist on neli viiendikku liikmesriikidest selle ratifitseerinud, kuid ühel või mitmel liikmesriigil on ratifitseerimisel tekkinud raskusi, arutab küsimust Euroopa Ülemkogu.

Lihtsustatud läbivaatamismenetlus

6. Iga liikmesriigi valitsus, Euroopa Parlament või komisjon võib esitada Euroopa Ülemkogule ettepanekuid liidu sisepoliitikat ja -meetmeid käsitlevate Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa sätete täielikuks või osaliseks muutmiseks.

Euroopa Ülemkogu võib vastu võtta otsuse, millega muudetakse täielikult või osaliselt Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmandat osa. Euroopa Ülemkogu teeb otsuse ühehäälselt pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ja komisjoniga ning institutsiooniliste muudatuste korral rahandusvaldkonnas Euroopa Keskpaganga. Nimetatud otsus jõustub pärast seda, kui liikmesriigid on selle kooskõlas oma põhiseadusest tulenevate nõuetega heaks kiitnud.

Teises lõigus osutatud otsus ei või suurendada aluslepingutega liidule antud pädevust.

7. Kui Euroopa Liidu toimimise lepingus või käesoleva lepingu V jaotises nähakse ette, et nõukogu teeb teatavas valdkonnas või teataval juhul otsuse ühehäälselt, võib Euroopa Ülemkogu võtta vastu otsuse, millega antakse nõukogule volitus teha otsuseid selles valdkonnas või sel juhul kvalifitseeritud häälteenamusega. Käesolevat lõiku ei kohaldata sõjalise ega kaitsepoliitilise tähendusega otsuste suhtes.

Kui Euroopa Liidu toimimise lepingus nähakse ette, et nõukogu võtab seadusandlikke akte vastu seadusandliku erimenetluse kohaselt, võib Euroopa Ülemkogu võtta vastu otsuse, millega lubatakse võtta selliseid õigusakte vastu seadusandliku tavamenetluse kohaselt.

Kõigist esimese või teise lõigu alusel tehtud Euroopa Ülemkogu algatustest teavitatakse riikide parlamente. Kui mõni riigi parlament annab kuue kuu jooksul alates asjakohase teatise edastamise kuupäevast teada oma vastuseisust, esimeses või teises lõigus osutatud otsust vastu ei võeta. Kui vastuseisu ei väljendata, võib Euroopa Ülemkogu otsuse vastu võtta.

Esimeses või teises lõigus osutatud otsuse vastuvõtmiseks teeb Euroopa Ülemkogu ühehäälselt otsuse pärast Euroopa Parlamendilt selle liikmete enamusega antud nõusoleku saamist.

Artikkel 49

(endine EL lepingu artikkel 49)

Liidu liikmeks astumise avalduse võib esitada iga Euroopa riik, kes austab artiklis 2 osutatud väärtusi ning võtab endale kohustuse neid edendada. Sellest avaldusest teavitatakse Euroopa Parlamenti ja riikide parlamente. Taotlejariik esitab avalduse nõukogule, kes teeb otsuse ühehäälselt pärast konsulteerimist komisjoniga ning nõusoleku saamist Euroopa Parlamendilt, kes langetab otsuse oma liikmete häälteenamusega. Arvesse võetakse liitu astumise tingimusi, milles Euroopa Ülemkogu on kokku leppinud.

Vastuvõtutingimused ja niisuguse vastuvõtmisega kaasnevad kohandused liidu aluseks olevates lepingutes määratakse kindlaks liikmesriikide ja avalduse esitanud riigi vahelise lepinguga. See leping esitatakse kõikidele asjaosalistele riikidele ratifitseerimiseks kooskõlas nende riikide põhiseadusest tulenevate nõuetega.

Artikkel 50

1. Iga liikmesriik võib kooskõlas oma põhiseadusest tulenevate nõuetega otsustada liidust välja astumise.

2. Liikmesriik, kes otsustab välja astuda, teatab oma kavatsusest Euroopa Ülemkogule. Euroopa Ülemkogult saadud suuniste kohaselt räägib liit selle riigiga läbi ja sõlmib lepingu, milles sätestatakse riigi väljaastumise kord, võttes arvesse tema ja liidu tulevaste suhete raamistikku. Asjaomase lepingu üle peetakse läbirääkimisi Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 218 lõike 3 kohaselt. Selle sõlmib nõukogu, tehes otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega pärast Euroopa Parlamendilt nõusoleku saamist.

3. Aluslepingute kohaldamine asjaomase liikmesriigi suhtes lõpeb väljaastumislepingu jõustumise kuupäeval või lepingu puudumisel kahe aasta möödumisel lõikes 2 osutatud teatest, kui Euroopa Ülemkogu kokkuleppel asjaomase liikmesriigiga ei otsusta ühehäälselt seda tähtaega pikendada.

4. Lõigete 2 ja 3 kohaldamisel väljaastuvat liikmesriiki esindav Euroopa Ülemkogu ja nõukogu liige ei osale seda liikmesriiki puudutavatel Euroopa Ülemkogu või nõukogu aruteludel ja otsuste tegemisel.

Kvalifitseeritud häälteenamust määratletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 238 lõike 3 punkti b kohaselt.

5. Kui liidust välja astunud riik avaldab soovi uuesti liitu astuda, menetletakse tema taotlust artiklis 49 osutatud korras.

Artikkel 51

Aluslepingutele lisatud protokollid ja lisad on aluslepingute lahutamatu osa.

Artikkel 52

1. Aluslepinguid kohaldatakse Belgia Kuningriigi, Bulgaaria Vabariigi, Tšehhi Vabariigi, Taani Kuningriigi, Saksamaa Liitvabariigi, Eesti Vabariigi, Iirimaa, Kreeka Vabariigi, Hispaania Kuningriigi, Prantsuse Vabariigi, Itaalia Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Luksemburgi Suurhertsogiriigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Madalmaade Kuningriigi, Austria Vabariigi, Poola Vabariigi, Portugali Vabariigi, Rumeenia, Sloveenia Vabariigi, Slovaki Vabariigi, Soome Vabariigi, Rootsi Kuningriigi ning Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriigi suhtes.

2. Aluslepingute territoriaalne kohaldamisala on täpsustatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 355.

Artikkel 53

(endine EL lepingu artikkel 51)

Käesolev leping on sõlmitud määramata tähtajaks.

Artikkel 54

(endine EL lepingu artikkel 52)

1. Käesoleva lepingu ratifitseerivad kõrged lepinguosalisel kooskõlas nende riikide põhiseadusest tulenevate nõuetega. Ratifitseerimiskirjad antakse hoiule Itaalia Vabariigi valitsusele.

2. Käesolev leping jõustub 1. jaanuaril 1993 eeldusel, et kõik ratifitseerimiskirjad on hoiule antud, või vastasel juhul viimasena selle sammu astunud liikmesriigi ratifitseerimiskirja hoiuleandmisele järgneva kuu esimesel päeval.

Artikkel 55

(endine EL lepingu artikkel 53)

1. Käesolev leping, mille originaal on koostatud bulgaaria, eesti, hispaania, hollandi, iiri, inglise, itaalia, kreeka, leedu, läti, malta, poola, portugali, prantsuse, rootsi, rumeenia, saksa, slovaki, sloveeni, soome, taani, tšehhi ja ungari keeles, kusjuures kõigis nendes keeltes on tekstid võrdselt autentsed, antakse hoiule Itaalia Vabariigi valitsuse arhiivi ja see valitsus edastab tõestatud koopia kõigi teiste allakirjutanud riikide valitsustele.

2. Käesoleva lepingu võib samuti tõlkida liikmesriikide määratud teistesse keeltesse, sealhulgas keeltesse, millel vastavalt liikmesriigi põhiseaduslikule korrale on ametliku keele staatus kas riigis tervikuna või osal riigi territooriumist. Liikmesriigid esitavad asjaomase tõlgete tõestatud koopiaid deponeerimiseks nõukogu arhiivi.

SELLE TÕENDUSEKS on nimetatud täievolilised esindajad käesolevale lepingule oma allkirja andnud.

Sõlmitud ühe tuhande üheksasaja üheksakümne teise aasta veebruarikuu seitsmendal päeval Maast-richtis.

(täievoliliste esindajate nimekirja ei esitata)
